

Nagoda răzvrătită

Necorupb

În fiecare seară, când frunzele uscate
adună neuitarea sub pomii de pe mal,
ursita părăsită coboară din cetate
să-și caute iubitul ajuns la carnaval.

•
Să fii chiar tu ursita plecată fără voie
din turnul amăgirii pe-o aripă de vânt,
iar eu o amintire, precum bătrânul Noe
ce-și căuta odată o palmă de pământ ?

•
O, nicidecum, iubito, miraje retrezite,
pe culmile gândirii, se pot opri oricând,
dar știu, dintodeauna, că fostele iubite
în triste carnavale nu s-or ivi nicicând.

•
Iar tu rămâi aceeași în sfânta amintire,
ce-mi bântuie uitarea pe timp nedefinit,
nagoda răzvrătită - iubită în neștire
pe malul unei oaze, la margini de zenit.

•
Dar ai plecat iubito, cu aripa mai frântă,
mușcată de păcatul căzut din palmieri,
iar eu acum, în suflet, adun magie sfântă
din amintiri și doruri venind de nicăieri.